

Мц 10, 26–33 Езус сказаў сваім Апосталам: “Не бойцеся людзей, бо няма нічога схаванага, што б не адкрылася, і нічога патаемнага, што б не стала вядомым. Што кажу вам у цемры, гаварыце на святле, і што на вуха чуеце, прапаведуйце на дахах. Не бойцеся тых, хто забівае цела, душы ж не могуць забіць; а бойцеся больш таго, хто можа і душу, і цела загубіць у геене. Ці ж не два вераб’і прадаюцца за ас? І ніводзін з іх не ўпадзе на зямлю без волі Айца вашага. У вас жа і валасы на галаве палічаны. Таму не бойцеся: вартыя вы больш за многіх вераб’ёў. Так кожнага, хто вызнае Мяне перад людзьмі, і Я прызнаю перад Айцом Маім, які ў нябёсах. А хто адрачэцца ад Мяне перад людзьмі, ад таго і Я адракуся перад Айцом Маім, які ў нябёсах”. †

Вера ў Божую прысутнасць

Чалавек пастаянна чагосьці баіцца. Страх суправаджае яго заўсёды. Дзеці, напрыклад, баяцца цемнаты, падлеткі – рэакцыі бацькоў, калі не вяртаюцца дадому ў прызначаны час альбо маюць праблемы з вучобай. Дарослых сёння паралізуе трывога за будучыню, за тое, што будзе заўтра.

На гэтыя страхі выліваюцца, як жыватворная раса, словы Хрыста: “Не бойцеся”. Езус запэўнівае, што не трэба баяцца тых, хто забівае цела, але не можа забіць душу. Ніхто ў свеце, акрамя нас саміх, не можа забіць нашу душу. Акрамя таго, страхі могуць быць развеены ўсведамленнем факта, што Бог – гэта Той, хто, поўны любові, падтрымлівае сваіх вернікаў і не пакідае ў цяжкія часы.

Бог гаворыць нам не баяцца, бо мы важнейшыя, чым пара вераб’ёў, а ніхто з іх без волі Айца не ўпадзе на зямлю. Нават валасы на галаве кожнага чалавека палічаны. Над намі чувае чулая і поўная любові прысутнасць Бога, па-бацькоўску ўважлівая нават да дробных рэчаў. Вера ў Божую прысутнасць з’яўляецца тым, што заўсёды дае нам надзею і дазваляе жыць у спакоі.

□ Чаго я больш за ўсё падзякую Богу, што Бог мне штодзённа дапамагае.